

عنوان مقاله:

قرایت قرآن توسط حایض در فقه مذاهب اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه مقارن، دوره 2، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سهیلا رستمی - استادیار دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

درباره قرائت قرآن توسط حایض، به طور کلی دو نظر از سوی فقها مطرح شده است. نظر رایج و پرطرف دارتر این است که قرائت قرآن توسط حایض در ایام حیض ممنوع و حرام است. در مقابل این نظر، قول دیگری قرار دارد که قرائت قرآن را در ایام حیض توسط حایض جایز می داند و طرف داران این قول برای اثبات نظریه خود، به دلایلی نقلی از جمله عموم آیات وارده درباره امر به قرائت قرآن و روایات و نیز دلایل عقلی استناد نموده اند. در مقابل، قایلان به منع قرائت قرآن، نیز برای اثبات نظر خود به دلایلی نقلی از جمله آیه لا یمسه الا المطهرون و حدیث لا تقرا الحایض و لا الجنب شیئا من القرآن و روایات دیگر و نیز دلایل عقلی از جمله قیاس استناد نموده اند. این نوشتار ضمن بررسی آرای فقهی موجود در این مسیله، در نهایت به این نتیجه رسیده است که قول قایلان به عدم جواز قرائت قرآن در ایام حیض راجح است.

کلمات کلیدی:

قرایت قرآن، استماع قرآن، حیض، جنب، ذکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857191>

